

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΣΤΗ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Από τον Πρόεδρο Ράσσελ Νέλσον

Σας απευθύνω μία προφητική έκκληση προς εσάς, τις γυναίκες της Εκκλησίας, να διαμορφώσετε το μέλλον, βοηθώντας στη συνάθροιση του διασκορπισμένου Ισραήλ.

Είναι υπέροχο να βρίσκομαι μαζί σας, αγαπητές και πολύτιμες αδελφές μου. Ίσως μία πρόσφατη εμπειρία να σας δώσει μία ιδέα για το πώς νιώθω για σας και τις θείες ικανότητες με τις οποίες είστε προικισμένες.

Μία ημέρα, ενώ μιλούσα σε ένα εκκλησίασμα στη Νότιο Αμερική,

ενθουσιάστηκα υπερβολικά για το θέμα μου και σε μία κρίσιμη στιγμή, είπα: «Ως μητέρα 10 παιδιών, μπορώ να σας πω ότι...» Και μετά συνέχισα και τελείωσα το μήνυμά μου.

Δεν συνειδητοποίησα ότι είχα πει τη λέξη *μητέρα*. Ο μεταφραστής μου, υποθέτοντας ότι είχα κάνει λάθος, άλλαξε τη λέξη *μητέρα* σε *πατέρα*, έτσι το εκκλησίασμα ποτέ δεν ήξερε ότι είχα αναφερθεί στον εαυτό μου ως

μητέρα. Όμως η σύζυγός μου Γουέντυ το άκουσε και κατενθουσιάσθηκε με το φροϊδικό μου σφάλμα.

Εκείνη τη στιγμή, η βαθιά λαχτάρα της καρδιάς μου να κάνω διαφορά στον κόσμο –όπως μόνο μία μητέρα κάνει– εκφράσθηκε από την καρδιά μου. Όλα τα χρόνια, όποτε με ερωτούσαν γιατί *επέλεξα* να γίνω ιατρός, η απάντησή μου πάντοτε ήταν η ίδια: «Επειδή δεν μπορούσα να *επιλέξω* να γίνω μητέρα».

Σας παρακαλώ, προσέξτε ότι κάθε φορά που χρησιμοποιώ τη λέξη *μητέρα*, δεν μιλώ μόνον για γυναίκες που έχουν γεννήσει ή υιοθετήσει παιδιά σε αυτήν τη ζωή. Μιλώ για *όλες* τις ενήλικες θυγατέρες των Επουράνιων Γονέων μας. *Κάθε* γυναίκα είναι μητέρα λόγω του αιώνιου, θείου προορισμού της.

Ετσι απόψε, ως *πατέρας* 10 παιδιών –*εννέα θυγατέρων* και ενός υιού– και ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, προσεύχομαι ώστε να νιώσετε πόσο βαθιά νιώθω για εσάς – για το ποιες είστε και όλο το καλό που μπορείτε να κάνετε. Κανείς δεν μπορεί αν κάνει αυτό που μπορεί να κάνει μία ενάρετη γυναίκα. Κανείς δεν μπορεί να αντιγράψει την επιρροή μίας μητέρας.

Οι άνδρες μπορούν να διαβιβάσουν συχνά –και το κάνουν– την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα και του Σωτήρος προς τους άλλους. Όμως οι γυναίκες έχουν ένα ξεχωριστό δώρο γι' αυτό – μία θεία προικοδότηση. Έχετε την ικανότητα να νιώθετε τι χρειάζεται κάποιος – και *πότε* το χρειάζεται. Μπορείτε να προσεγγίζετε, να παρηγορείτε, να διδάσκετε και να ενδυναμώνετε κάποιον στη στιγμή ανάγκης του.

Οι γυναίκες βλέπουν τα πράγματα διαφορετικά από τους άνδρες, και ω, πόσο χρειαζόμαστε την προοπτική σας! Η φύση σας σάς οδηγεί να σκέφτεστε τους άλλους *πρώτα*, να συλλογίζεστε το αποτέλεσμα που θα έχει οποιαδήποτε πορεία δράσης σε άλλους.

Όπως τόνισε ο Πρόεδρος Άιρινγκ, ήταν η ένδοξη Μητέρα μας Εύα –με το εκτεταμένο όραμά της για το σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα– που ξεκίνησε αυτό που ονομάζουμε «Πτώση». Η συνετή και θαρραλέα επιλογή της και η υποστηρικτική απόφαση του Αδάμ προχώρησε το σχέδιο ευδαιμονίας του Θεού. Κατέστησαν δυνατόν να έλθει ο καθένας από εμάς στη γη, να λάβει ένα σώμα και να αποδειχθεί ότι θα υπερασπιζόμασταν τον Ιησού Χριστό *τώρα*, όπως το κάναμε στην προθνητή ζωή.

Αγαπητές αδελφές μου, έχετε ειδικά πνευματικά χαρίσματα και φυσικές τάσεις. Απόψε σας παροτρύνω, με όλη την ελπίδα της καρδιάς μου, να προσευχηθείτε για να καταλάβετε τα *πνευματικά σας χαρίσματα* – να

τα καλλιεργήσετε, να τα χρησιμοποιήσετε και να τα διευρύνετε, ακόμη περισσότερο από ποτέ. Θα αλλάξετε τον κόσμο καθώς το κάνετε.

Ως γυναίκες, εμπνέετε άλλους και θέτετε ένα πρότυπο άξιο μιμήσεως. Επιτρέψτε μου να σας πω το υπόβαθρο πίσω από δύο μείζονες ανακοινώσεις που έγιναν στην τελευταία μας γενική συνέλευση. Εσείς, αγαπητές αδελφές μου, ήσαοτε το κλειδί σε καθεμία.

Πρώτον, η τέλεση διακονίας. Το ανώτατο πρότυπό μας για την τέλεση διακονίας είναι εκείνο του Σωτήρος μας, Ιησού Χριστού. Γενικώς, οι γυναίκες είναι και πάντοτε ήταν πιο κοντά σε αυτό το πρότυπο από τους άνδρες. Όταν τελείτε διακονία πραγματικά, ακολουθείτε τα συναισθήματά σας για να βοηθήσετε κάποιον άλλον να βιώσει περισσότερη από την αγάπη του Σωτήρος. Η κλίση προς την τέλεση διακονίας είναι έμφυτη στις ενάρετες γυναίκες. Ξέρω γυναίκες που προσεύχονται κάθε μέρα: «Ποιον θέλεις να βοηθήσω σήμερα;»

Πριν από την ανακοίνωση του Απριλίου 2018 για τον ανώτερο και αγιότερο τρόπο φροντίδας των άλλων, η τάση ορισμένων ανδρών ήταν να σημειώσουν ότι έγινε η οικογενειακή διδασκαλία τους και να προχωρήσουν στην επόμενη δουλειά.

Όμως όταν νιώθατε ότι μία αδελφή στην οποία κάνατε επίσκεψη διδασκαλιστών χρειαζόταν βοήθεια, ανταποκρινόσασταν αμέσως και καθ' όλη τη διάρκεια του μηνός. Επομένως, ήταν το *πώς* κάνατε επίσκεψη διδασκαλιστών που ενέπνευσε την προς τα πάνω αλλαγή μας στην τέλεση διακονίας.

Δεύτερον, στην τελευταία γενική συνέλευση, αναδομήσαμε επίσης τις απαρτίες της Μελχισεδικής Ιεροσύνης. Όταν αγωνιζόμασταν *πώς* να βοηθήσουμε τους άνδρες της Εκκλησίας να είναι πιο αποτελεσματικοί στις ευθύνες τους, συλλογιθήκαμε προσεκτικά το παράδειγμα της Ανακουφιστικής Εταιρείας.

Στην Ανακουφιστική Εταιρεία, οι γυναίκες σε διάφορες ηλικίες και στάδια της ζωής συγκεντρώνονται. Κάθε δεκαετία της ζωής φέρνει μοναδικές δυσκολίες κι όμως, εκεί ήσαοτε, κάθε εβδομάδα, ενωμένες μαζί, αναπτυσσόμενες πνευματικώς και διδάσκοντας το Ευαγγέλιο μαζί και κάνοντας μία πραγματική διαφορά στον κόσμο.

Τώρα, ακολουθώντας το παράδειγμά σας, οι φέροντες τη Μελχισεδική Ιεροσύνη είναι μέλη της απαρτίας πρεσβυτέρων. Οι άνδρες αυτοί κυμαίνονται σε ηλικία από 18 έως 98 (ή ίσως περισσότερο), με εξίσου ευρείες εμπειρίες στην ιεροσύνη και την Εκκλησία. Οι αδελφοί αυτοί μπορούν τώρα να δημιουργήσουν ισχυρότερους

αδελφικούς συνδέσμους, να μαθαίνουν μαζί και να ευλογούν άλλους πιο αποτελεσματικά.

Θυμάστε ότι τον περασμένο Ιούνιο, η αδελφή Νέλσον κι εγώ μιλήσαμε στους νέους της Εκκλησίας. Τους προσκαλέσαμε να καταταγούν στην ομάδα νέων, για να βοηθήσουν στη συνάθροιση του Ισραήλ σε αμφότερες πλευρές του καταπετάσματος. Η συνάθροιση αυτή είναι η *«μεγαλύτερη* δυσκολία, *ο μεγαλύτερος* σκοπός και το *μεγαλύτερο* έργο επί της γης σήμερα!»¹

Είναι ένας σκοπός που χρειάζεται απεγνωσμένα τις γυναίκες, επειδή οι γυναίκες διαμορφώνουν το μέλλον. Έτσι απόψε απευθύνω μία προφητική έκκληση προς εσάς, τις γυναίκες της Εκκλησίας, να διαμορφώσετε το μέλλον, βοηθώντας στη συνάθροιση του διασκορπισμένου Ισραήλ.

Από πού μπορείτε να αρχίσετε;

Επιτρέψτε μου να προσφέρω *τέσσερις προσκλήσεις*:

Πρώτον, σας προσκαλώ να συμμετάσχετε σε μία δεκαήμερη νηστεία από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και από οιαδήποτε άλλα μέσα που φέρνουν αρνητικές και ακάθαρτες σκέψεις στον νου σας. Προσευχηθείτε για να γνωρίσετε ποιες επιρροές να απομακρύνετε κατά τη νηστεία σας. Το αποτέλεσμα της δεκαήμερης νηστείας σας μπορεί να σας εκπλήξει. Τι παρατηρείτε, αφού κάνετε ένα διάλειμμα από τις προοπτικές του κόσμου που πλήγωνα το πνεύμα σας; Υπάρχει αλλαγή στο πού θέλετε *τώρα* να δαπανάτε τον χρόνο και την ενέργειά σας; Έχουν αλλάξει κάποιες από τις προτεραιότητές σας – έστω και λίγο; Σας παροτρύνω να καταγράψετε και να ακολουθήσετε κάθε εντύπωση.

Δεύτερον, σας προσκαλώ να διαβάσετε το Βιβλίο του Μόρμον από τώρα ως το τέλος του χρόνου. Όσο αδύνατον κι αν φαίνεται με όσα προσπαθείτε να καταφέρετε στη ζωή σας, αν αποδεχθείτε αυτήν την πρόσκληση με πλήρη πρόθεση καρδιάς, ο Κύριος θα σας βοηθήσει να βρείτε έναν τρόπο να το επιτύχετε. Και, καθώς μελετάτε με προσευχή, υπόσχομαι ότι θα ανοίξουν οι καταρράκτες των ουρανών για εσάς. Ο Κύριος θα σας ευλογήσει με αυξημένη έμπνευση και αποκάλυψη.

Καθώς διαβάζετε, θα σας παρότρυνα να σημειώνετε κάθε εδάφιο που κάνει λόγο ή αναφέρεται στον Σωτήρα. Κατόπιν, εσκεμμένως να μιλάτε για τον Χριστό, να αγγαλιάτε με τον Χριστό και να κηρύττετε για τον Χριστό με την οικογένεια και τους φίλους σας². Εσείς και εκείνοι θα έλθετε πιο κοντά στον Σωτήρα μέσω αυτής της διαδικασίας. Και αλλαγές, ακόμη και θαύματα, θα αρχίσουν να συμβαίνουν.

Σήμερα έγινε η ανακοίνωση σχετικά με το νέο κυριακάτικο πρόγραμμα και το πρόγραμμα μαθημάτων με επίκεντρο το σπίτι, με την υποστήριξη από την Εκκλησία. Εσείς, αγαπητές αδελφές μου, είστε το κλειδί της επιτυχίας αυτής της νέας, ισορροπημένης και συντονισμένης προσπάθειας διδασκαλίας του Ευαγγελίου. Παρακαλώ διδάξτε όσους αγαπάτε ό,τι μαθαίνετε από τις γραφές. Διδάξτε τους πώς να στρέφονται προς τον Σωτήρα για τη θεραπευτική και καθαρτική Του δύναμη, όταν αμαρτάνουν. Και διδάξτε τους πώς να αντλούν την ενδυναμωτική Του δύναμη κάθε μέρα της ζωής τους.

Τρίτον, καθιερώστε ένα πρότυπο τακτικής προσέλευσης στον ναό. Αυτό μπορεί να απαιτεί λίγο περισσότερη θυσία στη ζωή σας. Περισσότερος τακτικός χρόνος στον ναό θα επιτρέψει στον Κύριο να σας διδάξει πώς να αντλείτε από τη δύναμη της ιεροσύνης Του με την οποία έχετε προικοδοτηθεί στον ναό Του. Για όσες από εσάς δεν μένετε κοντά σε έναν ναό, σας προσκαλώ να μελετήσετε με προσευχή για τους ναούς στις γραφές και στα λόγια των ζώντων προφητών. Επιζητήστε να *μάθετε* περισσότερα, να *καταλάβετε* περισσότερα, να *νιώσετε* περισσότερα για τους ναούς απ' ό,τι έχετε ποτέ.

Στην παγκόσμια πνευματική συγκέντρωση για νέους τον περασμένο Ιούνιο,μίλησα για έναν νέο άνδρα του οποίου η ζωή άλλαξε, όταν οι γονείς του αντάλλαξαν το έξυπνο κινητό του με ένα κινητό που διπλώνει. Η μητέρα αυτού του νεαρού είναι μία ατρόμητη γυναίκα με πίστη. Είδε τον υιό της να απομακρύνεται προς επιλογές που θα μπορούσαν να τον αποτρέψουν από το να υπηρετήσει μία ιεραποστολή. Πήγε στον ναό προσευχόμενη για να μάθει πώς να βοηθήσει καλύτερα τον υιό της. Μετά ακολούθησε κάθε εντύπωση.

Είπε: «Ένωσα το Πνεύμα να με καθοδηγεί να ελέγξω το τηλέφωνο του υιού μου σε συγκεκριμένες στιγμές για να πιάσω συγκεκριμένα πράγματα. Δεν ξέρω πώς να πλοηγούμαι σε αυτά τα έξυπνα κινητά, αλλά το Πνεύμα με καθοδήγησε σε όλα τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης που δεν χρησιμοποιώ καν! Ξέρω ότι το Πνεύμα βοηθά τους γονείς που επιζητούν καθοδήγηση για να προστατεύσουν τα παιδιά τους. [Στην αρχή] ο υιός μου ήταν εξάλλος μαζί μου... Όμως ύστερα από τρεις ημέρες μόνο, με ευχαρίστησε! Μπορούσε να νιώσει τη διαφορά».

Η συμπεριφορά και η στάση του υιού της άλλαξαν εντυπωσιακά. Έγινε πιο χρήσιμος στο σπίτι, χαμογελούσε περισσότερο και ήταν πιο προσηλωμένος στην εκκλησία. Του άρεσε να υπηρετεί για κάποιο διάστημα σε ένα βαπτιστήριο ναού, προετοιμαζόμενος για την ιεραποστολή του.

Η τέταρτη πρόσκλησή μου, για εσάς που έχετε την κατάλληλη ηλικία, είναι να συμμετάσχετε πλήρως στην Ανακουφιστική Εταιρεία. Σας παροτρύνω να μελετήσετε την τρέχουσα δήλωση σκοπού της Ανακουφιστικής Εταιρείας. Είναι εμπνευσμένη. Μπορεί να σας καθοδηγήσει στην ανάπτυξη της δικής σας δήλωσης σκοπού για τη δική σας ζωή. Σας εκλιπαρώ επίσης να βιώσετε τις αλήθειες στη δήλωση της Ανακουφιστικής Εταιρείας που δημοσιεύθηκε πριν από σχεδόν 20 χρόνια³. Ένα κορνιζαρισμένο αντίγραφο αυτής της δήλωσης κρέμεται στον τοίχο του γραφείου της Πρώτης Προεδρίας. Ενθουσιάζομαι *κάθε* φορά που τη διαβάζω. Περιγράφει ποιες είστε και ποιες χρειάζεται ο Κύριος να είστε αυτήν *ακριβώς* τη στιγμή καθώς κάνετε αυτό που *σας* αναλογεί για να βοηθήσετε στη συνάθροιση του διασκορπισμένου Ισραήλ.

Αγαπητές αδελφές μου, σας χρειαζόμαστε! Χρειαζόμαστε τη δύναμή *σας*, τη μεταστροφή *σας*, την πεποίθησή *σας*, την ικανότητά *σας* να ηγείστε, τη σοφία *σας* και τη φωνή *σας*⁴. Απλώς δεν μπορούμε να συναθροίσουμε τον Ισραήλ χωρίς εσάς.

Σας αγαπώ και σας ευχαριστώ και τώρα σας ευλογώ με την ικανότητα να αφήσετε τον κόσμο πίσω σας καθώς βοηθάτε σε αυτό το κρίσιμο και επείγον έργο. Μαζί μπορούμε να κάνουμε όλα όσα χρειάζεται να κάνουμε ο Επουράνιος Πατέρας μας για να προετοιμάσουμε τον κόσμο για τη Δευτέρα Παρουσία του Αγαπητού Υιού Του.

Ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Αυτή είναι η Εκκλησία Του. Δίδω μαρτυρία γι' αυτό στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ράσσελ Νέλσον, "Hope of Israel" (παγκόσμια πνευματική συγκέντρωση νέων, 3 Ιουνίου 2018), Hopeofisrael.lds.org.
2. Βλέπε Νεφί Β' 25:26.
3. Για τη δήλωση της Ανακουφιστικής Εταιρείας, βλέπε Mary Ellen Smoot, "Rejoice, Daughters of Zion", *Λιαχόνα*, Ιαν 2000, 111-14.
4. Ράσσελ Νέλσον: «Μία παράκληση προς τις αδελφές μου», *Λιαχόνα*, Νοε 2015, 96· η πλάγια γραφή προστέθηκε.

ΤΟ ΣΩΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Από τον Πρόεδρο Ράσσελ Νέλσον

Ο Ιησούς Χριστός μας έδωσε εντολή να ονομάζουμε την Εκκλησία με το όνομά Του, επειδή είναι η Εκκλησία Του, πλήρης με τη δύναμή Του.

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, αυτήν την όμορφη Ημέρα του Κυρίου αγαλλιούμε με τις πολλές ευλογίες μας από τον Κύριο. Είμαστε πολύ ευγνώμονες για τις μαρτυρίες σας του αποκατεστημένου Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, για τις θυσίες σας που έχετε κάνει να μείνετε στο μονοπάτι της διαθήκης Του και

για την αφιερωμένη υπηρετήσή σας στην Εκκλησία Του.

Σήμερα αισθάνομαι υποχρεωμένος να συζητήσω μαζί σας ένα ζήτημα μεγάλης σημασίας. Πριν από μερικές εβδομάδες εξέδωσα μία δήλωση σχετικά με τη διόρθωση του ονόματος της Εκκλησίας¹. Το έκανα αυτό επειδή ο Κύριος ενετύπωσε στον νου μου τη σημασία του ονόματος που Εκείνος αποκάλυψε για την Εκκλησία Του, δηλαδή την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών².

Όπως θα περιμένατε, οι αντιδράσεις σε αυτήν τη δήλωση και στον αναθεωρημένο οδηγό ύφους³ ήταν τόσο θετικές όσο και αρνητικές. Πολλά μέλη αμέσως διόρθωσαν το όνομα της Εκκλησίας στα ιστολόγια τους και στις σελίδες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Αλλά αναρωτήθηκαν γιατί, με όλα όσα συμβαίνουν στον κόσμο, ήταν απαραίτητο να δοθεί έμφαση σε κάτι τόσο «ασήμαντο». Και μερικά είπαν ότι δεν θα μπορούσε να γίνει, επομένως γιατί να το δοκιμάσουν; Επιτρέψτε να εξηγήσω γιατί ενδιαφερόμαστε τόσο πολύ γι' αυτό το θέμα. Αλλά πρώτα επιτρέψτε μου να δηλώσω τι δεν είναι αυτή η προσπάθεια:

- Δεν είναι αλλαγή ονόματος.
- Δεν είναι επαναπροσδιορισμός.
- Δεν είναι επιφανειακή.
- Δεν είναι ιδιοτροπία.
- Και δεν είναι ασήμαντη.

Αντιθέτως, είναι μία διόρθωση. Είναι η εντολή του Κυρίου. Ο Τζόζεφ Σμιθ δεν ονόμασε την αποκατεστημένη Εκκλησία μέσω αυτού ούτε το έκανε ο Μόρμον. Ήταν ο Σωτήρας ο Ίδιος που είπε: «Γιατί έτσι θα ονομάζεται η εκκλησία μου κατά τις τελευταίες ημέρες, δηλαδή η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών»⁴.

Ακόμη νωρίτερα, το έτος 34 μ.Χ., ο ανεστημένος Κύριος έδωσε παρόμοια οδηγία στα μέλη της Εκκλησίας Του, όταν τα επισκέφθηκε στην αμερικανική ήπειρο. Εκείνη την εποχή είπε:

«Γι' αυτό να ονομάσετε την Εκκλησία στο όνομά μου...

»Και πώς θα είναι η εκκλησία μου αν δεν ονομάζεται με το όνομα μου; Γιατί αν μια εκκλησία ονομάζεται με το όνομα του Μωυσή, τότε θα είναι η εκκλησία του Μωυσή ή αν ονομάζεται με το όνομα ενός ανθρώπου, τότε θα είναι η εκκλησία ενός ανθρώπου. Όμως, αν ονομάζεται με το όνομά μου, τότε είναι δική μου εκκλησία»⁵.

Λόγω αυτού, το όνομα της Εκκλησίας δεν είναι διαπραγματεύσιμο. Όταν ο Σωτήρας ξεκάθαρα δηλώνει ποιο θα είναι το όνομα της Εκκλησίας Του, και μάλιστα αρχίζει τη δήλωσή Του με το «Γιατί έτσι θα ονομάζεται η εκκλησία μου», είναι σοβαρός. Και εάν επιτρέπουμε να χρησιμοποιούνται παρωνύμια ή υιοθετούμε ή ακόμη και προωθούμε αυτά τα παρωνύμια μόνοι μας, Εκείνος προσβάλλεται.

Τι αξία έχει ένα όνομα ή σε αυτήν την περίπτωση, ένα παρωνύμιο; Όσον αφορά στα παρωνύμια της Εκκλησίας, όπως το «Εκκλησία Α.Τ.Η.», «η μορμονική Εκκλησία» ή η «Εκκλησία των Αγίων των Τελευταίων Ημερών», το πιο σημαντικό είναι σε αυτά τα ονόματα η *απουσία* του ονόματος του Σωτήρος. Η αφαίρεση του ονόματος του Κυρίου από την Εκκλησία του Κυρίου είναι μία μεγάλη νίκη του Σατανά. Όταν *αφαιρούμε* το όνομα

του Σωτήρος, ανεπαίσθητα *αγνοούμε* όλα όσα έκανε ο Ιησούς Χριστός για εμάς – ακόμη και την Εξιλέωσή Του.

Σκεφθείτε το από την προοπτική Του: Στην προθνητή ζωή ήταν ο Ιεχωβά, ο Θεός της Παλαιάς Διαθήκης. Υπό την καθοδήγηση του Πατέρα Του, ήταν ο Δημιουργός αυτού και άλλων κόσμων⁶. Επέλεξε να υποταχθεί στο θέλημα του Πατέρα Του και έκανε κάτι για όλα τα τέκνα του Θεού που κανένας άλλος δεν θα μπορούσε να κάνει! Υπό τη συγκατάβαση να έλθει στη γη ως ο Μονογενής του Πατρός κατά την σάρκα, καθυβρίστηκε βιαιώς, χλευάστηκε, επτύσθη και μαστιγώθηκε. Στον κήπο της Γεθσημανή ο Σωτήρας μας πήρε επάνω Του *κάθε* πόνο, *κάθε* αμαρτία, και *όλη* την αγωνία και τη δοκιμασία που βιώσατε *ποτέ* εσείς και εγώ και όλοι που έζησαν ή θα ζήσουν ποτέ. Υπό το βάρος αυτού του βασανιστικού φορτίου, αιμορραγούσε από κάθε πόρο⁷. Όλα αυτά τα δεινά εντάθηκαν καθώς σταυρώθηκε απάνθρωπα στον σταυρό στον Γολγοθά.

Μέσω αυτών των βασανιστικών εμπειριών και της επακόλουθης Αναστάσεώς Του –η απέραντη Εξιλέωσή Του– παρείχε αθανασία σε όλους και εξιλεώθηκε για τον καθένα μας από τα αποτελέσματα της αμαρτίας υπό τον όρο ότι θα μετανοήσουμε.

Μετά την Ανάσταση του Σωτήρος και τον θάνατο των Αποστόλων Του, ο κόσμος βυθίστηκε σε αιώνες σκότους. Κατόπιν το έτος 1820, ο Θεός Πατέρας και ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός, εμφανίστηκαν στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ για να αρχίσει την Αποκατάσταση της Εκκλησίας του Κυρίου.

Ύστερα από όλα όσα είχε υπομείνει –και ύστερα από όλα όσα είχε κάνει για την ανθρωπότητα– συνειδητοποίη με βαθιά λύπη ότι έχουμε αθέλητα δεχθεί να ονομάζεται η αποκατεστημένη Εκκλησία του Κυρίου με άλλα ονόματα, έκαστο των οποίων διαγράφει το ιερό όνομα του Ιησού Χριστού!

Κάθε Κυριακή καθώς μεταλαμβάνουμε αξίως, ανα-νεώνουμε την ιερή υπόσχεσή μας στον Επουράνιο Πατέρα μας ότι είμαστε πρόθυμοι να πάρουμε επάνω μας το όνομα του Υιού Του Ιησού Χριστού⁸. Υποσχόμαστε να Τον ακολουθούμε, να μετανοούμε, να τηρούμε τις εντολές Του και *πάντα* Τον θυμόμαστε.

Όταν παραλείπουμε το ονομά Του από την Εκκλησία Του, *Τον* αφαιρούμε αθέλητα ως το επίκεντρο της ζωής μας.

Το να παίρνουμε το όνομα του Σωτήρος επάνω μας περιλαμβάνει τη διακήρυξη και τη μαρτυρία στους άλλους –μέσω των πράξεών μας και των λόγων μας– ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Χριστός. Φοβόμαστε τόσο

πολύ να *προσβάλλουμε* κάποιον που μας ονόμασε «μορμόνους», που έχουμε αποτύχει να *υπερασπισθούμε* τον Ίδιο τον Σωτήρα, να Τον υπερασπισθούμε ακόμη και για το όνομα με το οποίο ονομάζεται η Εκκλησία Του;

Εάν ως λαός και ως άτομα επιθυμούμε να έχουμε πρόσβαση στη δύναμη της Εξιλέωσης του Ιησού Χριστού –ώστε να μας καθαρίσει και να μας θεραπεύσει, να μας ενδυναμώσει και να μας μεγαλύνει και τελικώς να μας υπερυψώσει– πρέπει να Τον αναγνωρίσουμε ξεκάθαρα ως την πηγή αυτής της δύναμης. Μπορούμε να αρχίσουμε ονομάζοντας την Εκκλησία Του με το όνομα που Εκείνος αποκάλυψε.

Για τον περισσότερο κόσμο η Εκκλησία του Κυρίου είναι σήμερα μεταμφιεσμένη ως η «μορμονική Εκκλησία». Όμως εμείς ως μέλη της Εκκλησίας του Κυρίου γνωρίζουμε ποιος στέκεται στην κεφαλή της: ο Ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Δυστυχώς, πολλοί που ακούν τον όρο *μορμόνους* μπορεί να σκεφθούν ότι λατρεύουμε τον Μόρμον. Δεν είναι έτσι! Τιμούμε και σεβόμαστε αυτόν τον μεγάλο αρχαίο Αμερικανό προφήτη⁹. Αλλά δεν είμαστε μαθητές του Μόρμον. Είμαστε οι μαθητές του Κυρίου.

Στις πρώτες ημέρες της αποκατεστημένης Εκκλησίας του Ιησού Χριστού, όροι όπως *μορμονική Εκκλησία* και *μορμόνοι*¹⁰ χρησιμοποιούνταν συχνά ως επίθετα –ως σκληροί, βάνανουσι όροι– που σχεδιάστηκαν να εξαφανίσουν το χέρι του Θεού στην αποκατάσταση της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού σε αυτές τις τελευταίες ημέρες¹¹.

Αδελφοί και αδελφές, υπάρχουν πολλά εγκόσμια επιχειρήματα κατά της αποκατάστασης του σωστού ονόματος της Εκκλησίας. Λόγω του ψηφιακού κόσμου στον οποίο ζούμε και με τη βελτιστοποίηση των μηχανών αναζήτησης που βοηθούν όλους μας να βρούμε τις πληροφορίες που χρειαζόμαστε σχεδόν αμέσως –συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών για την Εκκλησία του Κυρίου– οι επικριτές λένε ότι η διόρθωση αυτή τη στιγμή δεν είναι συνετή. Άλλοι αισθάνονται ότι επειδή είμαστε τόσο γνωστοί ευρέως ως «μορμόνοι» και ως «μορμονική Εκκλησία», θα έπρεπε να κάνουμε το καλύτερο γι' αυτό.

Εάν αυτή ήταν μία συζήτηση για την επωνυμία μίας ανθρωπογενούς οργάνωσης, αυτά τα επιχειρήματα θα μπορούσαν να επικρατήσουν. Όμως σε αυτό το κρίσιμο θέμα, στρεφόμαστε σε Εκείνον του οποίου είναι αυτή η Εκκλησία και αναγνωρίζουμε ότι οι τρόποι του Κυρίου δεν είναι και ποτέ δεν θα είναι οι τρόποι του ανθρώπου. Εάν έχουμε υπομονή και αν κάνουμε καλά αυτό που μας αναλογεί, ο Κύριος θα μας οδηγήσει μέσω

αυτού του σημαντικού έργου. Εξάλλου, γνωρίζουμε ότι ο Κύριος βοηθά αυτούς που επιζητούν να κάνουν το θέλημά Του, όπως βοήθησε τον Νεφί να ολοκληρώσει το έργο της ναυπήγησης ενός πλοίου για να διασχίσει τη θάλασσα¹².

Θα θέλουμε να είμαστε ευγενείς και υπομονετικοί στις προσπάθειές μας να διορθώσουμε αυτά τα λάθη. Τα υπεύθυνα μέσα μαζικής επικοινωνίας θα έχουν κατανοήσει στο αίτημά μας.

Σε μία προηγούμενη γενική συνέλευση ο Πρεσβύτερος Μπενχαμίν Ντε Χόγιος μίλησε για ένα τέτοιο γεγονός. Είπε:

«Πριν από μερικά χρόνια ενώ υπηρετούσα στο γραφείο δημοσίων υποθέσεων της Εκκλησίας στο Μεξικό [ο συνάδελφός μου και εγώ] προσκληθήκαμε να συμμετάσχουμε σε μία ραδιοφωνική συζήτηση... [Ένας από τους διευθυντές του προγράμματος] [μάς] ρώτησε: “Γιατί η Εκκλησία έχει ένα τόσο μεγάλο όνομα...;”

«Ο συνάδελφός μου και εγώ χαμογελάσαμε με αυτήν τη θαυμάσια ερώτηση και μετά αρχίσαμε να εξηγούμε ότι το όνομα της Εκκλησίας δεν επελέγη από άνθρωπο. Δόθηκε από τον Σωτήρα... Ο διευθυντής του προγράμματος αμέσως και πλήρης σεβασμού απήντησε: “Τοιουτοτρόπως θα το επαναλαμβάνουμε με μεγάλη ευχαρίστηση”¹³.

Αυτή η αναφορά παρέχει ένα πρότυπο. Μία-μία οι πιο καλές προσπάθειές μας ως άτομα θα απαιτούν να διορθώνουμε λάθη που έχουν τρυπήσει στη σκέψη με τα χρόνια¹⁴. Ο υπόλοιπος κόσμος μπορεί ή δεν μπορεί να ακολουθεί την οδηγία μας να μας ονομάζει με το σωστό όνομα. Όμως είναι ανειλικρινές να απογοητευτούμε, εάν ο υπόλοιπος κόσμος ονομάζει την Εκκλησία και τα μέλη της με τα λάθος ονόματα εφόσον κάνουμε το ίδιο.

Ο αναθεωρημένος οδηγός ύφους είναι χρήσιμος. Δηλώνει: «Κατά την πρώτη αναφορά, προτιμάται το πλήρες όνομα της Εκκλησίας: “Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών”. Όταν χρειάζεται συντομότερη αναφορά, προτρέπεται η χρήση των: “η Εκκλησία” ή “η Εκκλησία του Ιησού Χριστού”. Η “αποκατεστημένη Εκκλησία του Ιησού Χριστού” είναι επίσης επακριβής και προτρέπεται¹⁵.

Εάν κάποιος ρωτήσει: «Είσαι μορμόνος;» θα μπορούσατε να απαντήσετε: «Εάν ρωτάτε εάν είμαι μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, ναι, είμαι!»

Εάν κάποιος ρωτήσει: «Είσαι Άγιος των Τελευταίων Ημερών;»¹⁶ θα μπορούσατε να απαντήσετε: «Ναι, είμαι.

Πιστεύω στον Ιησού Χριστό και είμαι μέλος της αποκατεστημένης Εκκλησίας Του».

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, σας υπόσχομαι ότι εάν κάνετε το καλύτερό σας για να αποκαταστήσετε το σωστό όνομα της Εκκλησίας του Κυρίου, Εκείνος του οποίου είναι η Εκκλησία θα εκχέει τη δύναμη και τις ευλογίες Του επάνω στα κεφάλια των Αγίων των Τελευταίων Ημερών¹⁷, με τρόπους τους οποίους δεν έχουμε δει ποτέ. Έχουμε τη γνώση και τη δύναμη του Θεού να μας βοηθήσει να μεταδώσουμε τις ευλογίες του αποκατεστημένου Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού σε κάθε έθνος, σε κάθε φυλή, γλώσσα και λαό και να προετοιμάσουμε τον κόσμο για τη Δεύτερα Παρουσία του Κυρίου.

Επομένως, τι αξία έχει ένα όνομα; Όταν αφορά στο όνομα της Εκκλησίας του Κυρίου, η απάντηση είναι «Τα πάντα!» Ο Ιησούς Χριστός μας έδωσε εντολή να ονομάζουμε την Εκκλησία με το όνομά Του, επειδή είναι η Εκκλησία Του, πλήρης με τη δύναμή Του.

Ξέρω ότι ο Θεός ζει. Ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Ηγείται της Εκκλησίας Του σήμερα. Έτσι καταθέτω μαρτυρία στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. «Ο Κύριος έχει εντυπώσει στον νου μου τη σημασία του ονόματος που Εκείνος έχει αποκαλύψει για την Εκκλησία Του, δηλαδή την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Έχουμε έργο ενώπιόν μας, ώστε να εναρμονισθούμε με το θέλημά Του. Τις τελευταίες εβδομάδες, διάφοροι ηγέτες της Εκκλησίας και τμήματα έχουν αρχίσει τα απαραίτητα βήματα για να γίνει αυτό. Επιπρόσθετες πληροφορίες για το σημαντικό αυτό ζήτημα θα διατεθούν τους επόμενους μήνες» (Ράσσελ Νέλσον, στο «Το όνομα της Εκκλησίας» [επίσημη δήλωση, 16 Αυγούστου 2018], mormonnewsroom.org).
2. Οι προηγούμενοι Πρόεδροι της Εκκλησίας έχουν κάνει παρόμοια αιτήματα. Για παράδειγμα, ο Πρόεδρος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ είπε: «Μην απογοητεύετε τον Κύριο ονομάζοντας την Εκκλησία μορμονική Εκκλησία. Εκείνος δεν την ονόμασε μορμονική Εκκλησία» (στο Conference Report, Απρ 1948, 160).
3. Βλέπε “Style Guide—The Name of the Church”, mormonnewsroom.org.
4. Διδαχή και Διαθήκες 115:4.
5. Νεφί Γ΄ 27:7-8
6. Βλέπε Μωυση 1:33.
7. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 19:18.
8. Βλέπε Μορόνι 4:3, Διδαχή και Διαθήκες 20:37, 77.
9. Ο Μόρμον ήταν ένας από τους τέσσερις κύριους συγγραφείς του Βιβλίου του Μόρμον, οι άλλοι ήταν ο Νεφί, ο Ιακώβ και ο Μορόνι. Όλοι ήταν αυτόπτες μάρτυρες του Κυρίου, όπως ήταν ο εμπνευσμένος του μεταφραστής, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ.
10. Ακόμη και η λέξη *μορμονίτες* ήταν μεταξύ των όρων της γελοιοποίησης που χρησιμοποιήθηκαν (βλέπε *History of the Church*, 2:62-63, 126).
11. Άλλα επίθετα φαίνονται να έχουν χρησιμοποιηθεί την εποχή της Καινής Διαθήκης. Κατά τη διάρκεια της δίκης του Αποστόλου Παύλου ενώπιον του Φήλικα, ο Παύλος είπε ότι είναι «πρωτοστάτης της αίρεσης των Ναζωραίων» (Πράξεις 24:5). Σχετικά με τη χρήση της φράσης «των Ναζωραίων», ένας σχολιαστής έγραψε: «Αυτό ήταν το όνομα που εδίδετο στους χριστιανούς ως έκφραση περιφρόνησης. Ονομάσθηκαν επειδή ο Ιησούς ήταν από τη Ναζαρέτ» (Άλμπερτ Μπαρνς, *Notes, Explanatory and Practical, on the Acts of the Apostles* [1937], 313).

Ομοίως, ένα άλλο σχόλιο δηλώνει: «Όπως ο Κύριός μας περιφρονητικά ονομαζόταν “ο Ναζωραίος” (Κατά Ματθαίον xxvii. 71), με τον ίδιο τρόπο και οι Ιουδαίοι ονόμαζαν τους μαθητές Του “Ναζωραίους”. Δεν θα παραδέχονταν ότι ήταν χριστιανοί, δηλαδή μαθητές του Μεσσία» (*The Pulpit Commentary: Acts of the Apostles*, εκ. H. D. M. Spence and Joseph S. Exell [1884], 2:231).

Παρομοίως ο Πρεσβύτερος Νηλ Μάξουελ παρατήρησε: «Σε όλη την ιστορία των γραφών, βλέπουμε επαναλαμβανόμενες προσπάθειες να ταπεινώνονται οι προφήτες με σκοπό να αγνοούνται – να χαρακτηρίζονται προκειμένου να μειώνονται. Κυρίως, ωστόσο απλώς αγνοούνται από τους σύγχρονούς τους και από την κοσμική ιστορία. Άλλωστε οι πρώτοι χριστιανοί απλώς ονομάζονταν “η αίρεση των Ναζωραίων” (Πράξεις 24:5)». (“Out of Obscurity”, *Ensign*, Νοε 1984, 10).

12. Βλέπε Νεφί Α΄ 18:1-2.

13. Μπενχαμίν Ντε Χόγιος, «Κληθήκαμε να είμαστε Άγιοι», *Λιαχόνα*, Μάιος 2011, 106.
14. Ενώ δεν μπορούμε να ελέγχουμε πώς μας λένε οι άλλοι άνθρωποι, ελέγχουμε απολύτως το πώς αναφερόμαστε σε εμάς. Πώς μπορούμε να περιμένουμε από τους άλλους να τιμούν το σωστό όνομα της Εκκλησίας, εάν εμείς ως μέλη της αποτυγχάνουμε να το κάνουμε;
15. “Style Guide–The Name of the Church”, mormonnewsroom.org.
16. Ο όρος *άγιοι* χρησιμοποιείται συχνά στη Βίβλο. Στην επιστολή του Παύλου προς Εφεσίους, για παράδειγμα, χρησιμοποίησε τη λέξη *άγιος* τουλάχιστον μία φορά σε κάθε κεφάλαιο. Άγιος είναι ένα άτομο που πιστεύει στον Ιησού Χριστό και προσπαθεί να Τον ακολουθεί.
17. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 121:33.